

SLOVENSKI NAROD

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: LJUBLJANA, PUCCINIEVA ULICA 5 — TELEFON: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26 — Izdaja vsak dan opoldne — Mesečna naročna 11.— hr, za inozemstvo 15.20 hr
IZKLJUCNO ZASTOPSTVO za oglaševanje iz Kraljevine Italije in inozemstva ima
UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A., MILANO

Računi pri poštnem delovnem zavodu:
Ljubljana štev. 10-351

V Egiptu uničenih 67 sovražnih letal

Sijajen uspeh zmagovite letalske bitke nad egiptskim bojiščem — Napadi bombnikov na Gibraltar in Malto

Glavni stan italijanskih Oboroženih sil je objavil 22. oktobra naslednje 879. vojno poročilo:

V zmagoviti letalski bitki z dne 20. oktobra na egiptskem bojišču, ki se je udeležilo kakih 200 sovražnih letal in prav takliko letal Osi, so italijanski lovci sestrelili 44 sovražnikov letal, nemški pa 11, med tem ko je bilo izgubljenih 11 letal osi.

V drugih akcijah smo izgubili dve letali, med tem ko je bilo nadaljnjih 15 več ali manj hudo poškodovanih.

Včeraj je italijansko in nemško letalstvo spet razvilo uspešne akcije proti sovražnim eskadriram, namenjenim proti našim razvrtitvam, pri čemer se je silovito spopadlo z močnimi skupinami sovražnih lovcev. 8 britanskih letal je bilo uničenih, 4 nadaljnja letala, kih jih je zadealo protiletalsko topništvo, pa so strmolagvala na tla.

Eno naše letalo se ni vrnilo.

V noči na 20. in v oni na 21. t. m. so italijanski bombniki napadli vojaške cilje v Gibraltarju z vidnimi učinki.

Nadaljevale so se dnevne in nočne akcije naših letalskih skupin nad otokom Malto.

Poveljniki lovskih skupin, ki so se posebno izkazali

Poveljniki skupin lovskih letal, ki so se posebno izkazali v zmagovalnih borbah zadnjih dveh dni v Egiptu, so bili naslednji osebici:

major Filippi Luigi, kapitan Ruspoli Carlo, kapitan Luchini Franco, kapitan Tugoni Giorgio, kapitan Solaro Claudio, poročnik Malvezzi Fernando, poročnik Giannella Luigi, poročnik Frigerio Jacopo in poročnik Mandolini Orlando.

Potrdilo iz sovražnega vira

Lisbona, 22. okt. s. Angleško vojno poročilo iz Kaira, ki je bilo včeraj izdano ob 15.40, skuša omolovaževeli izredno hudo izgube britanskega letalstva, potrjuje pa, da je letalstvo Osi v veliki letalski bitki dne 20. t. m. izgubilo samo 11 letal.

Premič italijanskih ljudcev v Severni Afriki

Operacijsko področje, 22. okt. s. (Porozloženo posebne dopisnice agencije Stefani v Severni Afriki). Kakor 9. oktobra je sovražni tudj včeraj izvedel nenadno letalsko ofenzivo na naša letališča in na nekatera predele egiptskih fronte. Napadi, ki so bili izvedeni z močnimi skupinami bombnikov in začeteni s številnimi eksplodirajočimi loveci, so bili izvršeni v preprincanju, da bo mogoče z množično letal obvladati položaj v zraku in izkoristiti morebitne težkoče vzeta naših letal zaradi dejavja teh dni. Toda tudj to pot so neustrašeni in izredno spretni loveci Osi znova potrdili svoj premec nad nasprotnikom, kateremu so zadal izredno hudo poraz. Od jutra do popoldneva so se sledili sovražni napadi, toda vsak val se je odbil ob nagli in silni reakciji italijansko-nemških lovev. Naši loveci so se posebno izkazali v dolgi vrsti ostrih letalskih dvobojev in dosegli vrsto odličnih uspehov, ki prekašajo vse ostale velike dosedanje zmage, ki so bile dosegene na tej fronti. Italijanski loveci so uničili 32 Curtisov, 5 Spitfirev, 6 bombnikov in en Hurricane, to je skupno 44 letal, medtem ko je smatrali nadaljnjih 13 letal verjetno za zrušenih. Številna druga letala pa so bila učinkovito obstreljevana s strojnicami. Nemški loveci so uničili 11 sovražnih letal.

Panika v Gibraltarju

La Linea, 22. okt. s. Dve noči zaporedoma je bil letalski alarm v Gibraltarju. Povzročil je veliko paniko in zmedo. Italijanska letala so napadla trdnjava in pristanišče ter zadelo številne objekte in povzročila eksplozije ter požare. Iz La Linee so opazili stebre dima, ki so se dvigali nad zadelimi objekti. Cepav so reflektorji razsvetljevali nebo in kljub zredno silovitemu ognju protiletalskega topništva so se italijanska letala po izvršenju svoje misije nepoškodovana oddaljila.

Znatna škoda na gibraltarskih vojaških napravah

Tanger, 23. okt. s. Gledo bombardiranja Gibraltarja, ki so ga izvedla italijanska letala se doznavajo nadaljnje podrobnosti: Okrog 21. ure dne 21. t. m. je prebivalstvo na nasprotni obali ozime zaradi mirne in jasne noči lahko opazovalo za začetka do konca bombardiranja angleške trdnjave. Silovitost eksplozije je bila tolka, da so v bližnji španški trdnjavi Ceute popokale številne sipe. Po teh podrobnostih sklepajo pristojni tehniki, da so napadali to pot odvrgli bombe mnogo večjega kalibra kar in prejšnjih napadil. Gotovo pa je bil napad v pretekli noči najhujši od vseh do sedaj zabeleženih. Po prvih vesteh, ki so dosegeli iz Ceute, je skoda znatna, tako na pristaniških vojaških napravah kakor na kopnem, zlasti pa na letališču. Te vesti potrjuje tudi dejstvo, da je danes letalstvo opravljalo svoje običajno udejstvovanje, dokončno je bilo delovanje mornarice v nasprotju z običajem izredno omejeno.

Špansko občudovanje italijanskega letalstva

Madrid, 22. okt. s. Sijajne in važne uspehe italijanskega letalstva v Egiptu komentirajo vsi tukajšnji listi na vidnem mestu in poudarjajo med drugim, da se britanski loveci nad Malto izogibljajo sihernemu spopetu z italijanskim. Ogromne angleške izgube v Egiptu in popolno obvladjanje neba

nad trdnjavjo smatrajo tukajšnji listi kot najboljši dočas popolne reorganizacije, dobre kakovosti gradiva in sposobnosti pilotov fašističnega letalstva, česar delovanje predstavlja glavni činitelj sprememb položaja v Sredozemlju na škodo Angležev. Objavljajoči vest o junaska smrti generala Ferraria Orsija, se listi klanjajo padlom čigar osebnost borca in poveljnika opisujejo poudarjajoč, da pomeni njegovo žrtvovanje, ki se uvršča v vrsto 12 generalov.

padil v Afriki, nikdar ovredno tradicijo hrabrosti italijanskih vojaških poveljnikov, ki dele nevarnosti v prvih bojničnih črtah z vojakim, katerim so zgled junašta in požrtvovanja.

Kako je podmornica „Barbarigo“ potopila ameriško oklopničo

Tanger, 22. okt. s. Mornarji, ki so dosegli v Gibraltarju iz givnejskega zaliva, so povedali zanimive podrobnosti o potopilu ameriške oklopnice, ki jo je torpedirala italijanska podmornica „Barbarigo“. Poudarili so, da je bil novi mojstrski udarec italijanske podmornice naravnost strela iz jasnega neba za ameriško mornarico, ki nikakor ni približevala podmorniško zasedbo v tako majhnih oddaljenosti od obale.

Prav v tistih dneh so letalske in pomorske sile Angležev izredno budno stražile obalo. Naravnost nepojasnjivo je potem dejstvo, da je italijanski podmornici uspeli vdreti med zaščitne rušilce, ki so ščitili veliko edinicno. Nekateri od teh rušilcev so pluli samo miljo daleč od oklopnice. Oklopniča je bila torpedirana iz razdalje kakih tisoč metrov in vsa štiri sprožena torpeda so zadelila cilj v prvi tretjini prednjega dela velike edinice.

Brodomoci so tudi pripovedovali, da je neka stražna ladja opazila nekaj sekund pred eksplozijo periskop podmornice »Bar-

Dopolavorov zvočni kino v zelenici Siva

Siva, 22. okt. s. Zvočni kino OND na avtomobilu, ki skrbi v Afriki za razvedrilo med našimi borce ter opravlja svoje blagodejno delo v najbolj oddaljenih točkah, je dosegel v preteklih dneh pravitev rekord. Dospel je načrtev v oddaljenem zelenici Sivo, potem ko je preveljal 400 km po puščavi, ter je priredil v tem kraju prvo kinematografsko predstavo. Predstava, ki vzbudila veliko odobravanje med tovarši v uniformah, so se udeležili skupno s poveljnikom posadke zastopniki egiptskih oblasti in arabski odilčniki.

barigo“. Stražna ladja je tako dala alarm, toda vsaka reakcija je bila nemogoča, kajti ladja se je takoj močno nagnila in se kmanu nato prevrnula v potopila. Telegrafisti in dajalcji signalov niso niti utegnili do konca oddati svojih oddaj, s katerimi so klicali na pomoč. Malo brodomocijev je ušlo smrti in manjše pomočne ladje, ki so prihitele na kraj, niso mogle niti resno zaledovati podmornice.

Ameriška priznanja o podmorniški nevarnosti

Buenos Aires, 22. okt. s. New York Times je komentiral izjave prvega lorda angleškega admiralitete glede uspeha, klub trajanja izredno težkih okloščin na zgoraj. Pri Novorossijsku so bili silni sovjetski napadi na neko višinsko postojanko južnovzhodno od mesta z luhkoto odbiti. Uspehi na fronti pri Tuapseju, ki so bili zabeleženi včeraj, pa so bili znatno izkorisčeni in utrjeni ponovno. Prav natevajoči napad, ki so ga izvedla naša letala na sovražno letališče južno od Volge.

Na ostali vzhodni fronti ni bilo razen napadov lastnih napadnih oddelkov in obrambe posameznih sovražnih napadov nobenih bistvenih bojev.

Presenetljiv napad, ki so ga izvedla naša letala na sovražno letališče južno od Volge.

Popolna in neomajna zvestoba Madžarske silam Osi

Ministrski predsednik Kallay o madžarski zunanjosti, notranji in gospodarski politiki

Budimpešta, 23. okt. s. Na zborovanju vladne stranke katerega so se udeležili vsi člani vlade, poslanci, senatorji in pokrajinski delegati, je včeraj kasno zvečer govoril predsednik ministrskega sveta Kallay. Obratil je pozornost na zunanj politiko vlade in podprtih, da se v ničemer ni spremnila. Naša zunanj politika — je nadaljeval Kallay med živahnim odobravanjem navzočih — ima za temeljno načelo popolno in neomajno zvestobo silam Osi. Madžarska zunanj politika pa zaseduje krščanska načela desnice. Razen tega da boči bila zvesta svojim zaveznikom, hoče Madžarska tudi v celoti izpolnit prevzete obvezne, cepav zahteva žrtve. Madžarska zunanja politika ima cilj živeti v harmoniji s sosednimi državami.

V nadalnjem govoru je predsednik ministrskega sveta govoril o solidarnosti notranje fronte in dodal, da je namen vlade zagotoviti oskrbo države in pošteno izvesti socialno pravčnost. Ob tej prilici je ministrski predsednik ob pozornosti navzočih naznal nekatere mere za ojačeni bojništvo. Naznal je ištudi, da bo v kratkem parlamentu predložen zakon, ki bo načelni progresivni, davek na premočenje živilov. Tisti, ki so v preteklosti obilno uživali nad narodnega bogastva, morajo danes boči kakor drugi prenašati finančno breme vojne.

Kallay je tudi naznal, da bodo izdani strogi ukrepi za rešitev stanovanjske krize. Ti bodo v prid Madžarom in proti Zidom. Nadaljnje mere bodo odrejene za izkoreninjanje židovskega plevila iz gospodarskega življenja države. Ni dopustno, je izjavil Kallay, da Zidje še naprej nekaznovani št.

Američani se ne zavajo resnosti položaja

Buenos Aires, 22. okt. s. Pod naslovom »Kako dobiti vojno?« je John Whitacker objavil v reviji »Reader Digest« dolg članek, Glavna izjava v tem članku so:

V tej vojni bo tako kakor je rekel Mussolini: »Ali bomo zmagali mi ali oni. Za zmago v tej vojni moramo smatrati sebe in naše sovražnike kot dva človeka, druga nasproti drugemu. Koliko smo vredni? Koliko so vredni oni?« Po povratku v Ameriko pa 10 letih odstotnosti, prebitih večjih let, so Američani v vojni bomo padli v roke Osi, če se ne bomo ozirali na težkoče, s katerimi se bori naša zaveznica Anglia. Tudi ne bomo koristili naši zaveznici Rusiji s tem, da povečujemo njeno obstoj in pozabljamo, da potrebujemo pomoč Amerike. Mi smo narod, ki živi se z duševnostjo iz mirega časa. Gledamo na naslove v listih, kar bi bili navadni gledalci v ogromni bitki, ki se bije na svetu. Čas je, da razumemo, da ne bomo mogli zmagati v tej vojni samo s tem, da bi upoštevali vse možnosti. Za zmago je potreben aktiven napor vsakega državljana. Čas je, da končamo s političnimi spori, s kampanjo goračev proti ameriškemu manjšinam in našim zaveznikom. Čas je, da pokazemo sovražniku, da so se varali, misleč, da smo nesposobni za edinstvo in žrtve. Čas je, med tem ko se razvija načela vseh vojnih. Ali mi ali oni? Oboji je nemogoče!

Na področju diplomatske strategije, katere tudi vojaške, so Angloameričani naredili izredno hudo računske napake in narevno je, da voditelji Osi brez skrbi opozujejo vojaški napor Amerike. Koliko smo vredni? Narodi Osi imajo o nas mnenje, ki je boljše, kakor ga v resnicu zaslužimo. Mnogi odgovorni ljudje so brez pogojno optimistični kar je tako nesmiselno kakor nevarno.

SLOVENSKI NAROD

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: LJUBLJANA, PUCCINIEVA ULICA 5 — TELEFON: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26 — Izdaja vsak dan opoldne — Mesečna naročna 11.— hr, za inozemstvo 15.20 hr
CONCESSIONARIA ESCLUSIVA per la pubblicità di provenienza italiana ed estera: UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A., MILANO.

Novi uspehi na Kavkazu

Po ostrih borbah sta bila zavzeta dva važna kraja — 1200 ujetnikov in velike količine vojnega plena

Murmanska, je povzročil razdejanja in požare.

V letalskih bitkih nad egiptskim ozemljem, ki je bila 20. oktobra in o kateri je javljalo včerajno vojno poročilo, so prodrla nemške planinske čete klub prelom oblačev in se zavzele v ostrih borbah od hiše do hiše dve važni naselbi. Pri tem je bil učinkovit v sovražni strški polk, zajetih je bilo nad 1.200 ujetnikov, 7 topov, 127 strojnic in mnogo drugih vojnih potrebskih.

Južno od Tereka krajenvi boji.

V boju za Stalingrad so bili v srednjih posameznih napadilih zavzeti trdovratni branjeni bunkeri in barikade. Glavni letalski napadi so bili namenjeni proti sovražnim postojankam v severnem delu mesta.

Napadi nemških in italijanskih bojnih letal so bili tudi včeraj v preteklo nad usmerjeni proti letališčem in drugim vojaškim.

Napadi, ki so jih izvedeli mesčne skupine sovjetskih letal na ozemlje zapadne Francije, so povzročili zopet izgube med francoskimi prebivalstvom. Skoda je majhna. Lovska letala so zavzela 3 sovražne štirimotočne bombnike. Razen tega je bilo zapadno od Bresta in nad južnim zasednim francoskim ozemljem sestreljeno po eno sovražno letalo.

Načela v nemških in italijanskih bojnih letalih so bili tudi včeraj v preteklo nad usmerjeni proti letališčem in drugim vojaškim napravam trdnjavskega otoka Malte.

Napadi, ki so jih izvedeli mesčne skupine sovjetskih letal na ozemlje zapadne Francije, so povzročili zopet izgube med francoskimi prebivalstvom. Skoda

Po Mirju na rob Mestnega loga

Tudi na tej strani sveta se ljudje letos obdelali mnogo zemlje

Ljubljana, 23. oktobra
Mirje je eden najbolj mlinih okrajev Ljubljane. Imena pa vendar ni dobro po tež lastnosti, kakor bi utegnil kdo misliti. Mirje pomeni nameč, tudi staro zidovje, zidne razvaline. Da je tako staro zidovje na Mirju, pa je vsem znano, saj je rimski zid ena izmed najbolj znanih starh ostanov najstarejše človeške naselbine na današnjih tleh Ljubljane. Ostanek slovite rimske naselbine, ki je vztrajala tja do presečevanja narodov, ko je zatonila pod barbarskim uničevanjem Hunov, ki so plenili in ropali po Evropi pod vodstvom kralja Atile.

Po tem zidu, ki sega tja do Emonskih cest, so predniki današnjih Mirjanov postavljali prve hiše. Zato je tudi ves ta okraj, ki se danes v svojih jugozapadnih podaljških razteza skoro do Glinec in tja do Gradašice, dobil ime Mirje. Včasih, ko se ni bilo tudi hiš, se je ves ta svet imenoval »Pod cestom«. S kratko označbo »Cestak« so naši predniki imenovali današnjo Ulico 29. oktobra v Tržaško cesto. Nedvomno je nekaj ime »Pod cestom« označevalo le najčej pač zemljišč in hiš južno od Tržaške ceste; kasneje so ljudje poimenovali tako vso tamkajško okolico. Enako se je zgredilo v razvoju Mirje. Mirje se je prvotno imenovalo le tisti pas hiš, ki je bil neposredno za rimskim zidom. Tako se je danes imenuje tudi ulica, ki pelje med zidom in hisami vzporedno z Aškerčeve cesto. Ime pa se je kmalu preneslo na vse okoliš in imenuje danes ljudje Mirje tudi tiste predele nove Ljubljane, ki leže daleč dolni od Marmontovi ulici, ki je podaljšek ulice Mirja, skoraj do Glinec.

Ko je pred leti mestna občina utrjevala rimski zid, je postavila tamkaj udobne široke klopi. Zamisel je bila izvrstna in so te klopi vedno dobro zasedene. Zlasti v zadnjih dneh leta so solntne jeseni se so hodiли tja ob zgodbinih popoldanskih urah gret meščani vseh slojev. Zid za klopmi ščiti pred vetrom in jo solnce blagodejno topilo. Ko pa so minile najtopljejše solntne ure, so sprejemljaci prav radi nadaljevali uživanje miru takoj, da so šli na sprehod naprej po Marmontovi ulici.

Mirje se letos ni mnogo spremenilo. Morja je postal snaga okoli vili nekoliko manj bleščeca, morda se je spremenilo tudi okrasno zelenje in so se letos tudi tot naselje predvsem koristne rastline, kakor krompir, fiziol in zelenjava. V splošnem pa je Mirje v zadnjih dveh letih ostalo neizpremenjeno. Čeprav so tudi na zgornjem koncu še veliki

kompleksi, ki bi se dali koristno izkoristiti, se ne najdeku kupec, ki bi to storil. Tako so med Gradašico in rimskim zidom še vedno nijve, ki takajo na bodočega graditelja, ki bo dal temu predelu Mirja končno obliko.

Tolikoj bolj se je naselbina zadnja leta širila proti Glinicom vzdolž Marmontove in Verstovške ulice. Tod so bile parcele znatno cenejše, svet pa je bil prav tako primeren za zidanje. Med Tržaško, Marmontovo, Verstovško ulico tja do Gradašice je zazidanega že veliko sveta. Prost je edino še pas od novega kopališča naprej v smeri proti toku Gradašice. Vse vile imajo velike vrtove, kar njihove vrednosti še posebno dviguje. Vendar pa tudi tod ni še ves zazidan. Še najdemo tu in tam med vilami večje kompleksi, ki sedaj izvrstno služijo za nijke. Tako je na tak večji njivi letos rasla ajda.

Na koncu Marmontove ulice pripelje ozka polje, pot sprejalca čez lesen most ob strani Gradašice, kjer sta glavni vzvodni strugi Mencingerjeva in Gerbinčeva ulica. Tudi ta naselbina se je zadnja leta izredno nagnula. Še ob koncu prejšnje svetovne vojne so bili tod veliki travnik, ki so jih v povojnih letih deloma zasebniki deloma tudi mestna občina pozidali. Stranjeno se hiše vlečjo edino ob imenovanih ulicah, med tem ko je drugod vedno več polja, čim bolj se bližamo robu Mestnega loga. Prave nijke so bile letos tod obdelane s skrbjo primerno za vrtnarja. Večina sveta je obdelanega in še sedaj je na njim mnogo jesenskih pridelkov. Ponokod so nenavadno dolgi »krajci« poscjeni z motovilcem in endivijo. Mnogo je se zimskega zelja in ohrovtja, med tem ko sedaj ljudje že poopravljajo navadno in rdečo pese. Blizu se zima in bolje je, da se pridek, ki je letos zelo lep, spravi ob lepem, solnčnem vremenu, kakor da bi ga moral znotisiti v zaspinice ali kleti mokrega in morda že nagnitega. Nekoliko slabše je obrodila jesenska repa. Mnogi so jo prepozno sejali.

Cesta v Mestni log je letos vedno živahnja. Tudi ob njej je ves svet obdelan. S predelom pa niso vsi zadovoljni. Še je sicer lep, domov pa so ga spravili manj, kakor so pričakovani. Vsi si skušajo pomagati, kakor si morejo. Neki posetnik je egradi svojo njivico ob cesti s pravim kitajskim zidom. Visok je najmanj dva metra in ves iz betona.

Pred 130 leti je Ljubljana dobila prvi park

— po zaslugu ljubljanskega trgovca Primica — Vrt za škofijo je uredil vrtnar Riedl I. 1812.

Ljubljana, 21. oktobra
Kakšna sprehajališča je imela Ljubljana v najstarejših časih, smo že povedali in da mesto pravih parkov, namenjenih javnosti, ni imelo. Prvi javni vrt je Ljubljana dobila šele 1. 1812 za škofijo, kjer je dandanes Pogačarjev trg. Pred 19. stoletjem v mestu ni bilo prostora za parke in nikakor ni načrtovalo, da je bil vrt za škofijskim dvorcem urejen šele v začetku prejšnjega stoletja: mesto je dobito več prostora in zrača, šele, ko so podrli mestno obzidje. Utrdbe, ki so utesnjevale mesto, so pa pedirali šele ob koncu 18. stoletja.

Obzidje na kraju živilskega trga

Živilski trg se nam zdi dandanes središče Ljubljane. Da je res središče, smo sprevredili prejšnja leta, ko so razmišljali, kam bi prestavili živilski trg, odnosno, kje bi ga povečali. Noben prostor se ni zdel tako primeren za prodajo živil kakor Vodnikov in Pogačarjev trg s sosednimi ulicami. Skupaj so dočiciti posamezne tržne prostore druge in ustanovili so nekakšno podružnico živilskega trga na Sv. Jakoba rizi, a gospodinje se niso mogle navaditi na druge, bolj oddaljene kraje. Toda ob koncu 18. stoletja prostor sedanjega živilskega trga ni bil središče: tam je bil že celo konec mesta, kajti debelo mestno obzidje je zavzemalo velik del sedanjega Vodnikovega trga ob Ljubljani, za staro gimnazijo (bivšim samostanom), in na Krekovem trgu so stala mestna (samostanska ali franciškanska) vrata. Obzidje se je vlekovalo sedanje Študentovske ulice (v starih časih Franciškanska ulica) po pobočju Gradu in na zunanjji strani je bil izkopan globok jarek. Obzidje ob Ljubljani je jemalo zrak in svetlobo gimnaziji, tako da v tem skromnem poslopju ni bilo vzornih učilnic, kar sprevidimo tudi iz raznih zgodovinskih zapisov. Kramarji in drugi prodajalci so teda jaz v zavzemali tesen prostor za škofijskim dvorcem. V starih časih so bile kramarske lopice v stojnicah prodajalcev raznih obrtnih izdelkov razkropljene po vsem mestu. Gremča je bila povsod. Posebno temo je bilo za škofijo. V starih časih je bilo tam nekje tudi skladišče za blago tujih trgovcev. Tuji so smeli prodajati svoje blago le ob sejmskih dneh, odnosno so ga morali ponuditi najprej meščanom, preden so ga smetli prodajati odjemalcem domačih trgovcev. Zato so morali blago vskladiščevati v mestnem skladišču in plačevati pristojbino.

66 tržnih lop in 16 stojnic

Kakšna gneča je bila za škofijskim dvorcem, si lahko mislimo, ko vemo, da je bilo tam 66 leseničnih lop, razen tega pa še 16 kramarskih stojnic. Tam so tudi shranjevali premakljive stojnice, ki so jih potrebovali ob sejmisih na raznih krajev v mestu. Bilo jih je 75. Ce smemo verjeti zgodovinarjem, so te stojnice potrebovali včasih celo za prenočevanje vojašta, ki je potovalo skozi mesto, tako da so vojakom nudi vsaj skromno streho.

Že pred 200 leti iskali tržni prostor

Že pred približno 200 leti so iskali primernejši prostor za tržne lopice. Tako so 1. 1747 žeželi prestaviti lopice v stojnice drugam, a magistrat ni imel za te stroške denarja. Tudi nadškof Mihail de Brigido se je zavzel, da bi izpraznili prostor za škofijskim dvorcem. Tam je bil vedno velik hrup in upravljen je bil strah pred požrom, ker so bile vse lopice lesene. Nadškof je ponudil magistratu 400 gld. odškodnine za prestavitev tržnih lop, a magistrat ponudbe ni sprejal, ker bi odstranitev po njegovem mnenju veljala 3273 gld. Dokler je mesto oklepalo tako tesno mestno obzidje, niso mogli najti primernejšega tržnega prostora.

Prestavitev tržnih lop h gimnaziji

Ko je bilo končno podprt mestno obzidje (o podiranju obzidja bomo pisali ob drugi prilikai), so pridobili večji prostor na sedanjem Vodnikovem trgu ob starji gimnaziji in 21. junija 1800 je bilo razglašeno, da bodo tržne lopice prestavili tja. Prodajalci pa niso bili zadovoljni s tem prostorom, kateri niso dandanes, če jih prestavijo s prostora, ki so ga vajeni. Pritoževali so se, da je prostor ob gimnaziji preveč od rok ter da se ga kupci izogibajo. Izkušček ob prvem tržnem dnevu je bil tako majhen, da se je prodajalcem zdelo bolje, če sploh več ne prodajajo. Oblasti so upoštavale pritožence, da so poskušajo tržni prostor določili na nabrežju nasproti sedanje kresije, da bi bili prodajalci čim bliže prejšnjega tržnega prostora. Pozneje so prodajalci vseeno za stalno premestili h gimnaziji.

D. Du Maurier:

Prva žena

R o m a n

»Zaradi nevihta, sem odvrnila. »Ne more se praviti in se ne more. Kdaj pa kdaj zagrimi, to je vše. Ves čas samo visi v zraku.«

»Ko sem se odpeljal iz Lanyona, je grmelo. Nebo je bilo kakor črnilo. A zakaj se ne ulije, sveti Bog?«

Ptiči v drevju so molčali. Tema je bilo kakor ponocni,

»Skoda, da moraš še enkrat iz hiše,« sem dejala.

Maksim ni odgovoril. Truden je bil videti, na smrt izmučen.

»Drevi, ko se vrнем, bova govorila o mnogih rečeh,« je rekel nato. »Toliko dela naju čaka, kaj ne? Vse morava znova začeti. Doslej sem bil zatejajslabši mož.«

»Ne!« sem vzkliknila. »Ne!«

»Samo da bo vsa ta grozota za nama, pa pričneva znova. V dveh sva zmožna, da to storiva. To ni takisto, kakor če je človek sam. Preteklost nama nič ne more, ako sva edina. In ti boš imela otroke.« Cez trenutek je pogledal na uro. »Šest pa deset minut,« je rekel. »Iti moram. Saj se ne bom dolgo zamudili, največ pol ure. Treba biti dol, v kripto.«

Prijela sem ga za roko. »S teboj pojdem. Saj me bo pretreslo. Daj, pusti me, naj grem s teboj.«

»Ne,« je rekel. »Ne, nočem, da bi šla.« In je za-

ziti. Za škofijskim dvorcem so bile v starih časih tudi mesarske lopice, menda v neposredni bližini tam, kjer je zdaj tržnica. Dodod do mesarskih lop, ki so bile prav za prav mesnice, je bil tedaj mogoč le po Linigarjevi ulici, ker nabrežje še ni bilo odprt. Zapirala so ga spitalska vrata (del mestne obzidje).

Ureditev trga za škofijo

V francoskih časih, ko je bil končno izpraznjen trg za škofijskim dvorcem, je bila prilika, da uredi znamenjavi prostor. Toda do ureditve bi najbrž ne prišlo, če bi ljubljanski trgovec Primic ne ponudil, da je pripravljen prevzeti stroške, če mu prepuste pridobljeni gradivo od zidov. Trgovec je res poskrbel, da so trgi očistili in zravnali. Poslej so bile tudi oblasti prizadljene, da kaj žrtvujejo za oleščavo, zlasti še, ker je povečali. Noben prostor se ni zdel tako primeren za prodajo živil kakor Vodnikov in Pogačarjev trg s sosednimi ulicami. Skupaj so dočiciti posamezne tržne prostore druge in ustanovili so nekakšno podružnico živilskega trga na Sv. Jakoba rizi, a gospodinje se niso mogle navaditi na druge, bolj oddaljene kraje. Toda ob koncu 18. stoletja prostor sedanjega živilskega trga ni bil središče: tam je bil že celo konec mesta, kajti debelo mestno obzidje je zavzemalo velik del sedanjega Vodnikovega trga ob Ljubljani, za staro gimnazijo (bivšim samostanom), in na Krekovem trgu so stala mestna (samostanska ali franciškanska) vrata. Obzidje se je vlekovalo sedanje Študentovske ulice (v starih časih Franciškanska ulica) po pobočju Gradu in na zunanjji strani je bil izkopan globok jarek. Obzidje ob Ljubljani je jemalo zrak in svetlobo gimnaziji, tako da v tem skromnem poslopju ni bilo vzornih učilnic, kar sprevidimo tudi iz raznih zgodovinskih zapisov. Kramarji in drugi prodajalci so teda jaz v zavzemali tesen prostor za škofijskim dvorcem. V starih časih so bile kramarske lopice v stojnicah prodajalcev razkropljene po vsem mestu. Gremča je bila povsod. Posebno temo je bilo za škofijo. V starih časih je bilo tam nekje tudi skladišče za blago tujih trgovcev. Tuji so smeli prodajati svoje blago le ob sejmskih dneh, odnosno so ga smetli prodajati odjemalcem domačih trgovcev. Zato so morali blago vskladiščevati v mestnem skladišču in plačevati pristojbino.

Ko je prevzel službo guverner Lattermann, je razglasil, da mora ostati francoski cesar nedotaknjen. Magistrat je pa vendar spoznal vprašanje, čigav je novi nasad: mestni, škofijski ali državni? Da bi magistrat laže dokazal, da je nasad mestni, se je lotil dela na vrtu. Tako so tedaj tudi podrli zid, ki je obdal nasad. Lattermann pa kratko malo in hotel prepustiti vrsta mestu ter je odločno protestiral na magistratu. Zapovedal je, da mora mesto zapet na svoje strose se izdati zid.

Nasad končno mestni

Zasluha tedanjega župana je, da je mesto končno vendar dobitio javni nasad. Župan se je odločno zavzel za mestne pravice ter dokazoval, da je trg, (ki so ga imenovali »Kramarski trg«), že od njega dni mestni. Uredili ter očistili so ga z mestnim česarjem ter po pozvanočnosti mestnega svetovalca Alborghetta. Od tega je imela tudi okolina velike koristi, kajti poslej je lepši dohod do Ljubljancev in, ker so odstranjenje tržne lop, ni več nevarnost, da bi izbruhnil požar. Deželna gospodinja je upočevala razloge, ki jih je navedel župan in prepustila nasad mestu. Tako je Ljubljana dobila prvi javni nasad. V začetku so ga namenili za nekakšno otroško igrišče, tudi za otroke, ki so bili še pod nadzorstvom pestnjen. Nasad je bil ob Ljubljani ograben z živo mejo. Na vrtu je bilo nekaj klopi in precej drevja. Vandali so pa delali že v prvem mestnem nasadu veliko škodo. Klopi so bile kmalu polomljene in drevje poškodovano. Kako dolgo se je Ljubljana lahko ponašala s tem nasadom, ni točno ugotovljeno. Znano pa je, da so bili tam poznje sezidani škofijski hlevi, ki pa nikakor niso bili mestu v okras. Podreti jih je dal škof Pogačar in po njem je trg dobil ime. Dandanes so na njem zopet tržne lopice, kajtor da se je zgodovina ponovila.

Kranjski hudič pol kozla, pol človeka

Kranjska veda 17. veka je trdila, da je bil hudič brez dvoma in gotovo kakor satir ali pan

Se naše babice po mestih in ženske zploh po deželi so trdo verjеле v hudiča in njegovo hudočnost, naše pestunje in dekli po hisah pa so najraje pripovedovali storije o satanu, cepričnacu, škratih, prikeznih in duhovih pokojnikov. Vraž je bilo prav mnogo med našim ljudstvom, po gorskih zatokah in samotnih vaseh pa teh vrat vsa prosveta, prihajajoča iz knjig in novin, iz sol in z lec, še doslej ni docela iztrjevala. Se v 17. stoletju so bili neverjetno vrazastele celo najvišji inteligenčni v tudi naš Valvasor, učen mož, je verjel storije, ki se jim danes smeje že vsak otrok. Ker je zapisal in popisal vse, kar je viden in slišal, nahajamo v njegovem »Custi vojvodine Kranjske« kajpač tudi poročila o hudiču, škratih, duhovih i dr.

N. pr. pripoveduje: Pred leti sem šel sam z drugimi ponoči v gozd, kjer vanačno love počliche. Tu smo slišali močno pokanje v leškanj, kakor pokajo vozniški z bicem. Ko so nato polni priteklki v neverjetnih množinah, so kmetje okrog mene sleksi suknje in sezuli Škranje ter vse skupaj pometaли od sebe. Zlezlo je noter toliko polnov, da so jih bili suknjiči in Škranje čisto polni. Ko je bila polska armada mimo, so v oblačila skrite polne pobili in pobrali.

Vendar se to ne dogaja vsako noč, ampak le ob — sobotah zverčev in o drugih svetih časih.

Ljudje pravijo, da vrag nima moči pregnati to živalco iz človekove oblike, če se skriva vanjo. Kadar je slišati tisto pokanje in Škranje — to se često zgodi —, je treba brž zbežati. Baje vrag vsakogar podere, kadar se mu ne umakne, ko začižga.

Drugi pripovedujejo, da se prilaze potem hudočni duh v strašni prikazih. To sem slišal od dveh kmetov, ki sta ga baje videla na enem ušesu zarezo. Pravijo, da jih tako zaznamenjuje njih pastir (hudič). Gotovo je, da se še ni našel zaznamenovan mladič, ki še ni prišel z drevesa, čeprav bi bil že velik... Vrag baje le tiste zaznamenjuje, ki jih je kdaj gonil na pašo...

Tu čitamo torej pričevanje dveh kmetov in dveh zgodovinarjev, o hudiču: vsi štirje so enako vrazasti. Ce se ne čudimo kmetom, neukim in bržas neplisem zaplankancem, pa vendar strmino nad visokima izobražencema. Morda sta hudočna kmetja mestna škratka poredno potegnila! Vsečak kako je bila celo takratna veda — komično babjeverna.

Cudno pa je, da ima vsa star polh na enem ušesu zarezo. Pravijo, da jih tako zaznamenjuje njih pastir (hudič). Gotovo je, da se še ni našel zaznamenovan mladič, ki še ni prišel z drevesa, čeprav bi bil že velik... Vrag baje le tiste zaznamenjuje, ki jih je kdaj gonil na pašo...

Tu čitamo torej pričevanje dveh kmetov in dveh zgodovinarjev, o hudiču: vsi štirje so enako vrazasti. Ce se ne čudimo kmetom, neukim in bržas neplisem zaplankancem, pa vendar strmino nad visokima izobražencema. Morda sta hudočna kmetja mestna škratka poredno potegnila! Vsečak kako je bila celo takratna veda — komično babjeverna.

Ponovni nemški letalski napadi na Astrahan in na od tod ob zapadni obali Kaspijskega morja speljano varno železniško pravo Astrahan-Kisjar so obrnili pozornost sveta na to ogromno jezero ali morje na jugovzhodu Sovjetske Rusije. Omenjena železniška praga služi zlasti za prevoz naftne Kaspijske morje, imenovano tudi jezero, meri 438.683 km² in je globoko ponekod 1124 m. Kaspijsko jezero leži 26 m pod gladino Črnega morja, in je skoraj tisočkrat večje od Bodenskega jezera, ki meri samo

pustil sobo. Slišala sem rohnenje voza; najprej je bilo glasno, nato je po malem zamrlo in drevoredu. Mašinist je bil odčlan.

Robert je prišel po čajno posodo. Kakor druge dni. Vsakdanje življenje je šlo neizpremenjeno svojo pot. Kdo ve, ali bi bilo tudi tedaj tako, če se Maksim Robert s tem nezmotljivo mirnim izrazom na mlaudem, ovčjem obrazu, kako stresa drobnice z belega prsti v rini čajno mizico iz sobe...

Globoka tišina je zavladala v knjižnici, ko je odšel. Mislila sem na one, ki so bili v cerkvji; spremljala sem jih po ladji in dol po stopnicah v kripti. Nikoli še nisem bila tam; samo vrata sem bila videla. Kako je neki bilo v kripti? Mnogo krst je moralno stati v nji. Krsti Maksimovih roditeljev. In kaj bodo neki storili s krsto one druge ženske, nešrečnice, ki se ni nihče oglašil ranjeno, ko sta jo veter in plima vrgla na suho? Zdaj bo stala v kripti nova krsta. Rebeka bo počivala v kripti. Ob tej urki opravlja župnika pogrebni obred, Maksim, Frank in polkovnik Julian stoji okrog njega. Prah in pekel... Zdeleno se mi je, da Rebeka ni ved prijemujoča stvar. Tisti trenutek, ko so jo bili našli ležečo na podu kabine, se je bila izpremenila v prah. Tisto, kar je leželo v kripti, ni bilo več Rebeka; bila je samo pečica prahu.

Kmalu po sedmih je začelo deževati. Najprej rahlo, toliko, da je nalalno škrabljalo po listju; in dež je bil tako droban, da ga nisi niti videl. Nato je bilo deževati močneje, hitreje, in kmalu je bil izpod neba

Pokleknila sem na stol in zaprla okno. Dež je močil blazine. Nato sem se mirno obrnila k Frithu.

Misljam, da bo bolje, če jaz govorim z gospodom Favellom, sem rekla.

Frith je bil videti v zadregi. »Da, gospa,« je odgovoril. »To je neki gospod, ki je pogosto prihaja semkaj, dokler... dokler je bila gospa de Winter živa. Neki gospod Favell.«

Pokleknila sem na stol in zaprla okno. Dež je močil blazine. Nato sem se mirno obrnila k Frithu.

Misljam, da bo bolje, če jaz govorim z gospodom Favellom, sem rekla.